

Sygn. akt VII K 197/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: stażysta Lena Błaszczyńska

przy udziale Prokuratora: Jakuba Bętkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2016 roku,

sprawy B. W. (1) z domu L., córki J. i L. z domu Z., urodzonej (...) w G.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 20.01.2016 roku w miejscowości G. przy ul. (...)(...) przechowywała wyroby akcyzowe w postaci ok. 15 kg tytoniu do palenia bez nazwy bez polskich znaków akcyzy, 8,1 litra alkoholu o mocy 90 % bez nazwy bez polskich znaków akcyzy oraz 7040 sztuk papierosów różnych marek, nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r., nr 752 z późn. zm.) przez co naraziła na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej wysokości 17.784,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks w zw. z art. 63 § 1 kks

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks,

II. w dniu 20.01.2016 roku w miejscowości G. przy ul. (...)(...) przechowywała wyroby akcyzowe w postaci 8220 sztuk papierosów różnych marek wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j. Dz. U. z 2014 r., nr 752 z późn. zm.), a oznaczonych białoruskimi znakami akcyzy, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że zostały przywiezione na teren Unii Europejskiej bez przedstawienia ich organowi celnemu, przez co naraziła na uszczuplenie należności celne w łącznej wysokości 374,00 zł oraz podatek akcyzowy w łącznej wysokości 6.844,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 kks i w art. 86 § 4 kks w zw. z art. 86 § 1 kks

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

1. oskarżoną **B. W. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych;

2. na podstawie art. 30 § 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 pod pozycją 1-8, 15 na karcie 12-13 akt sprawy sygn. (...) (...) i jednocześnie zarządza ich zniszczenie;

3. na podstawie art. 30 § 2 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 pod pozycją 14, na karcie 12-13 akt sprawy sygn. (...) (...) w postaci 9 butelek alkoholu o łącznej pojemności 8,1 litra;

4. oskarżoną **B. W. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych;

5. na podstawie art. 49 § 3 kks i art. 31 § 6 kks w zw. z art. 49 § 1 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 pod pozycją 9-13, na karcie 12-13 akt sprawy sygn. (...) (...) i jednocześnie zarządza ich zniszczenie;

6. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 740 (siedemset czterdzieści) złotych tytułem opłat.

Sygn. akt VII K 197/16

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie w dniu 11 sierpnia 2016 roku wpłynął wniosek N. (...)w P. o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 4 sierpnia 2016 roku w sprawie VII K 197/16 w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze.

Jak stanowi art. 424 § 3 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie między innymi jedynie co do rozstrzygnięcia o karze, Sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć. Dlatego też Sąd w dalszej części ograniczy uzasadnienie do omówienia wskazanych okoliczności.

B. W. (2) w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości G. przy ulicy (...) (...)przechowując wyroby akcyzowe w postaci ok. 15 kg tytoniu do palenia bez nazwy bez polskich znaków akcyzy, 8,1 litra alkoholu o mocy 90 % bez nazwy bez polskich znaków akcyzy oraz 7040 sztuk papierosów różnych marek, nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r., nr 752 z późn. zm.) przez co naraziła na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej wysokości 17.784,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks w zw. z art. 63 § 1 kks swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks.

Ponadto w dniu w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości G. przy ulicy (...) (...) przechowując wyroby akcyzowe w postaci 8220 sztuk papierosów różnych marek wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j. Dz. U. z 2014 r. , nr 752 z późn. zm.), a oznaczonych białoruskimi znakami akcyzy, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że zostały przywiezione na teren Unii Europejskiej bez przedstawienia ich organowi celnemu, przez co naraziła na uszczuplenie należności celne w łącznej wysokości 374,00 zł oraz podatek akcyzowy w łącznej wysokości 6.844,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 kks i w art. 86 § 4 kks w zw. z art. 86 § 1 kks swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżona nie dała posłuchu normie prawnej, mimo iż miała taką możliwość.

Oceniając, iż stopień społecznej szkodliwości czynów jest dość znaczny Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj dobra zagrożonego przez zachowanie oskarżonej jakim w niniejszej sprawie jest przestrzeganie obowiązków nakładanych przez materialne prawo podatkowe oraz interes finansowy państwa, który mógłby ucierpieć poprzez

wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy;

- małą wartość narażonej na uszczuplenie należności publicznej – prawnej – odpowiednio 17.784,00 złotych oraz 6.844,00 złotych;

- sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego – oskarżona przechowywała wskazane wyroby akcyzowe w domu, skąd następnie je odprzedawała innym osobom;

- działanie z zamiarem bezpośrednim;

- motywację oskarżonej – działała w celu „dorobienia” do skromnej emerytury.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonej fakt, że przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu. Ponadto Sąd poczytał na jej korzyść uprzednią niekaralność szczególnie w relacji do jej wieku. Oskarżona ma 78 lat. Przez całe swoje długie życie dotychczas nie popadła w konflikt z prawem. Tym samym należy postawić wobec niej pozytywną prognozę co do incydentalności niniejszych zachowań. Nie może ująć uwadze Sądu także motywacja jaką kierowała się oskarżona. Z treści jej wyjaśnień wynika, iż dorabiała do skromnej emerytury. Chciała też pomóc osobom tak samo biednym jak ona. Swoim zachowaniem nie doprowadziła też do uszczuplenia podatku akcyzowego a jedynie naraziła na jego uszczuplenie.

Sąd nie dopatrywał się natomiast żadnych okoliczności obciążających.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonej oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył

- za czyn I opisany w akcie oskarżenia karę 70 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 70 złotych;

- za czyn II opisany w akcie oskarżenia karę 2.500 złotych grzywny.

Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonej. B. W. (2) jest już starszą osobą, której możliwości zarobkowe są mocno ograniczone. Nie ulega wątpliwości, że w zasadzie jej dochód miesięczny opiera się tylko na pozyskiwanej emeryturze. Jej wysokość nie jest wygórowana. Oskarżona otrzymuje bowiem emeryturę na poziomie 1060 złotych miesięcznie. Trzeba mieć na uwadze, że z tak niskich dochodów musi utrzymać siebie oraz swoje miejsce zamieszkania. Jako osobie starszej towarzyszą jej też wydatki związane z leczeniem.

W oparciu o powyższe kwestie Sąd doszedł do przekonania, że wymierzona oskarżonej kara jest dostatecznie dotkliwa i sprawi, że B. W. (2) więcej już w konflikt z prawem nie popadnie.

Zdaniem Sądu kary o które wnioskował oskarżyciel publiczny nie przystają do realiów tej sprawy. Nie chodzi bowiem o to, żeby oskarżonej wymierzyć karę, której i tak nie będzie w stanie wykonać. Byłoby to bowiem swoiste pozorowanie karania. Nie można zdaniem Sądu wymierzyć kary zaproponowanej przez oskarżyciela publicznego na łączną kwotę 12.500 złotych dla oskarżonej uzyskującej dochód na poziomie 1.000 złotych miesięcznie. Wysokość tak zaproponowanej kary w relacji do dochodów, możliwości finansowych i zarobkowych oraz wieku oskarżonej z dużym prawdopodobieństwem uczyniłaby ją iluzoryczną.

W niniejszej sprawie zostały zabezpieczone dowody szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 na karcie 12-13 akt sprawy (...) (...). Wskazane rzeczy pochodziły bezpośrednio z przestępstwa i wykroczenia skarbowego. Dlatego też Sąd orzekł ich przepadek na rzecz Skarbu Państwa (art. 29 §

1 kks, art. 30 § 2 kks, art. 49 § 3 kks). Jednocześnie w zakresie zabezpieczonych wyrobów tytoniowych Sąd orzekł o ich zniszczeniu (art. 31 § 6 kks).

O kosztach postępowania wobec oskarżonej orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks. Stanowią je:

- ryczałty za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym oraz w I instancji – 40 złotych
- opłata za dane o karalności - 50 złotych

Natomiast opłatę wymierzono na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. nr 49 z 1983 r. poz. 223 ze zmianami).